

Lustracija

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 12 | Nivo: Internacionalni univerzitet u Novom Pazaru

Lustracija

U poslednje vreme u našem političkom žargonu pojavljuje se reč lustracija. Malo je onih koji znaju šta znači. I meni je taj pojam bio doskora maglovit. Evo šta sam o njemu saznao.

Pojam lustracije (lustra) pojavio se u drevnom Rimu kao ceremonija očišćenja od nekog zla. Primenjivala se svakih pet godina.

Glavni element ceremonije lustracije bila je kružna procesija koje se ponavljala tri puta oko osobe ili predmeta koji se purifikuje. Sredstva očišćenja bila su baklje i žrtvene životinje u ritualu koji je pratila muzika, igra i pesma, a katkada i stihovi. U procesiji su učestvovalе ličnosti takozvanog dobrog imena (bona nomina).

Lustracija je primenjivana i nad rimskom vojskom, pre bitke, nikada posle nje. Primer tog rituala može se i danas videti u Rimu. Prikazan je na Trajanovom stubu podignutom 113. godine posle Hrista.

Lustracija se primenjivala tek kada se na Marsovom polju održalo glasanje konsenzusom. Glasanje je obavio cenzor izabran kockom među slobodnim rimskim građanima. Prizivao se pre svega bog rata Mars ili boginja plodnosti Cerera.

Etimolozi se nisu složili o tačnoj etimologiji reči lustracija. Postoje dva rešenja. Ili potiče od latinskog glagola lavare (prati) ili od glagola lucere (sijati), kasnije lustrare (osvetljavati), po bakljama koje su nosili učesnici u ritualu.

Pojam lustracije obnovljen je u postkomunističkom periodu. Po sadržaju bitno se razlikuje od izvornog pojma rimske lustracije.

Lustracija se svela na odluku da se iz javnog života isključe pripadnici starog komunističkog režima.

Lustracija je propisala da se svaka kompromitovana ličnost, ne samo smeni sa svog položaja iz prethodnog režima, nego da ni u budućnosti ne može dobiti neko mesto u državnoj i u javnoj službi.

Ima predloga da se lustracija sprovede, proglašeni ili ozakoni i u našem javnom društvu. Moram priznati da modernizovana lustracija pretil mnogim zloupotrebama, sve do nove neke vrste lova na veštice.

Modernom civilnom društvu daleko više dolikuje individualna odgovornost, sa adekvatnim suđenjem, nego lustracija kao neka vrsta kolektivnog suđenja.

Lustracija (lat. lustratio) predstavlja postupak utvrđivanja odgovornosti za kršenje ljudskih prava građana od strane lica na javnim funkcijama i mere sprečavanja učestvovanja tih lica u bavljenju državnim i javnim poslovima.

Lustracija (lustra) kao društveni običaj potiče iz vremena starog Rima i predstavljala je ceremoniju „pročišćenja”, oslobađanja ljudi i predmeta od “zla”. Ceremonija “ pročišćenja” se odvijala kroz religiozni obred, kružnu procesiju, koju je pratila ritualna muzika, igra i pesma, oko osobe ili predmeta koji se “očišćuje”. U procesiji su učestvovalе ličnosti od ugleda.

Nakon Drugog svetskog rata u mnogim zemljama

(Nemačka, Francuska, Austrija, Španija, Italija, Portugal, Japan i dr.) sprovedene su mere uklanjanja i zabrane učestvovanja kompromitovanih ljudi, političara i zvaničnika u javnim, državnim poslovima i službama (denacifikacija).

Lustracija postaje aktuelna i u postkomunističkom periodu.

Zakone o lustraciji doneli su mnoge postsocijalističke

države: Čehoslovačka, Poljska, Bugarska, Mađarska, Litvanija, Rumunija, Albanija, Letonija, Srbija.

Lustracija je pojam kojeg su svojedobno stari Rimljani koristili za naziv ceremonijalnog čišćenja ili pomirenja, koji je bio važan deo njihovog verskog kulta. Bilo je to potrebno i nakon događanja, kao što su krvoprolića, babinja i dodiri s pokojnikom i slično.

...

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com